

IN FOR MA TOR

Parafia
Ewangelicka
Augsburska
Świętego
Mateusza
w Łodzi

Egzemplarz bezpłatny, 2018 rok

Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego.

Ewangelia św. Jana 1,14

W Święta Narodzenia Pańskiego doświadczamy cudu pojednania Boga z człowiekiem. Chrystus przychodzi do nas w ciszy i chce zamieszkać wśród nas, by być blisko człowieka, jego trosk i radości.

W imieniu Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. Mateusza w Łodzi proszę przyjąć życzenia błogosławionych, dobrych, radosnych, pełnych refleksji Świąt Bożego Narodzenia, oraz wszelkiej pomyślności i Bożego prowadzenia w Nowym Roku Pańskim 2019.

**Życzy ks. proboszcz Michał Makula z rodziną
Rada Parafialna
Pracownicy Parafii**

Świąteczne refleksje

ks. prob. Michał Makula

Hasło 2019:

*Odstąp od zła i czyń dobrze,
szukaj pokoju i dąż do niego*

Psalm 34,15

שלום – Szalom – Pokój, w ten sposób witają się każdego dnia i przy każdym spotkaniu Żydzi. Słowo „Szalom” oznacza coś więcej niż tylko stan bez wojny, czy brak konfliktu. „Szalom” oznacza tęsknotę za idealnym, nieskażonym grzechem światem, w którym nie ma żadnego zagrożenia. To pozdrowienie jest niezachwianą nadzieją, że wrogość można przezwyciężyć, że dobro ostatecznie zwycięży. Wyrazem tej nadziei są słowa Psalmu 85, gdzie w wierszach od 10 do 12 czytamy: *Naprawdę bliskie jest Jego zbawienie dla tych, którzy się Go boją. Niech zamieszka Jego chwała w naszym kraju! Spotkają się z sobą łaska i wierność, sprawiedliwość i pokój się ucałują. Wierność wyrośnie z ziemi, a sprawiedliwość wyrzy z niebios.*

Ta tęsknota za pokojem, za wspólnym życiem różnorodnej, ale pojednanej ludzkości, jest w nas obecna. Tak bardzo byśmy tego chcieli! Tymczasem widzimy, że rzeczywistość daleka jest od ideału. Widzimy wybuchające konflikty pomiędzy państwami. Widzimy pęknięcia wewnątrz społeczeństw. Są kraje gdzie panuje skrajna bieda, gdzie ludzie umierają z głodu i chorób. Pytamy: „gdzie jest sprawiedliwość”?

Czy ta tęsknota za pokojem nie jest obecna w nas, w naszych domach i rodzinach? W Wigilię Świąt Bożego Narodzenia zasiądziemy do wspólnego stołu. Czy w tym całym świątecznym zamieszaniu usłyszemy głos aniołów z pól betlejemskich: Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom, których sobie upodobał? Czy te

wszystkie konflikty i podziały, które przechodzą również przez nasze rodziny, jesteśmy w stanie przezwyciężyć i życzyć pokoju, nawet tym, z którymi jesteśmy skonfliktowani i z którymi nie jest nam po drodze?

Dobrze wiemy, że dzisiaj nie prowadzi się innych wojen, jak tylko o „pokój”. Często są to uderzenia wyprzedzające. Wyciągamy czołgi, myśliwce, armaty i walczymy! Czy taki, wywalczony siłą „pokój” miał na myśli Dawid, który mówi do nas w słowach Psalmu 34, który to będzie towarzyszył nam w Roku Pańskim 2019: *Odstęp od zła i czyń dobrze, szukaj pokoju i dąż do niego?*

Często mówimy: „co my możemy”? Faktycznie w sferze globalnej niewiele. Nie mamy wpływu na mocarstwa, często na własne życzenie marginalizujemy się i nikt nas nie słucha. Tylko, że zmiana świata zaczyna się od nas. Hasło Roku Pańskiego 2019 nie mówi do władców i mocarstw: *odstęp od zła, czyń dobrze, szukaj pokoju*. To Słowo jest skierowane do mnie i do Ciebie. Tak wiele od nas zależy, a my tego nie zauważamy.

Dwóch chłopców w szkole pokłóciło się o jakiś drobiazg. Nikt już nie pamiętał, o co tak na prawdę poszło. Jednak tamto

wydarzenie sprawiło, że nie odzywali się do siebie, a gdy była tylko okazja, to pokazywali kto jest silniejszy. Kiedyś, gdy doszło do bójk, nauczyciel kazał im usiąść przy jednym stole i wyjaśnić całą sytuację. Nie mogli sobie przypomnieć, co było powodem tej niechęci. Zwalali winę na szkołę, środowisko i świat, który jest zły. Nauczyciel powiedział: „świat jest taki, jacy my jesteśmy. Chcesz zmienić świat, zacznij od siebie. Chcesz naprawić świat, napraw najpierw Twoją relację z kolegą”. Chłopcy postanowili spróbować skorzystać z rad nauczyciela. Gdy wszystko sobie wyjaśnili, zobaczyli, że świat się zmienił. Już nie musieli nakręcać się, by pokazać kto jest ważniejszy i silniejszy. Gdy bliżej się poznali, zobaczyli ile mają wspólnych pasji. Wreszcie mogli porozmawiać i zrobić coś razem, a ich świat faktycznie się zmienił i stał się lepszy.

Od nas też wiele zależy. Często zamykamy różne sprawy pod dywan, ale gdy tego wiele się nacziera, wtedy ten cały brud wybuchu w najmniej odpowiednim momencie. Czasami brakuje nam rozmowy. Dość łatwo zrywamy relacje z innymi. Nakręcamy negatywne emocje, które w końcu

ekspłodują w najmniej odpowiednim momencie.

Jezus, którego pamiątkę narodzin obchodzimy, nazywany jest Księciem Pokoju. Jezus nie przychodzi na świat, by walczyć o swoje miejsce siłą i mieczem. Od wybrał inną walkę. On walczy do samego końca o człowieka. Pokazuje, że droga pokoju

jest możliwa, zwłaszcza wtedy, gdy będziemy zszywać to co roztargane, gdy będziemy odbudowywać, to co zburzone. Jezus taką walkę wybrał i zwyciężył. My też możemy każdego dnia odnosić zwycięstwa, ale najpierw musimy odstąpić od zła i czynić dobrze, szukać pokoju i dążyć do niego.

Kalendarium wydarzeń

ks. prob. Michał Makula

Rok 2018 był Rokiem Świadcstwa Kościoła. Jako ewangelicy nie tylko dużo mówiliśmy o świadectwie, ale też je składaliliśmy na wielu płaszczyznach. Całe zaangażowanie Kościoła to nic innego jak świadectwo, które będzie wiarygodne tylko wtedy, gdy wypływać będzie z głębi serca. Dlatego cieszy to, że często wychodziliśmy poza to co oczywiste, czyli niedzielne i świąteczne nabożeństwa. Przygotowane kalendarium przybliża nasze inicjatywy parafialne, część z nich została szerzej opisana również na dalszych stronach Informatora.

W dniach 5-7 stycznia gościliśmy młodzież w ramach odbywającego się Diecezjalnego Zjazdu Młodzieży Diecezji Warszawskiej. Przeżywanie wspólnych rozważań Bożego Słowa, modlitwa, ale też zabawa i poznawanie miasta były sposobnością do integracji młodych ewangelików.

Bardzo ważnym elementem życia Kościoła jest ekumenizm, który nie jest tylko wiedzą o siostrach i braciach z innych Kościołów, ale to przede wszystkim wspólne przeżywanie wiary

i dzielenie się tym, co Pan Bóg nam daje. Im bliżej siebie jesteśmy, tym bliżej Jezusa się znajdujemy. Dlatego cieszy fakt, że w styczniu w ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan możemy przeżywać coraz więcej nabożeństw ekumenicznych. Włączają się kolejne Kościoły i parafie, które chcą przeżywać wspólnotę pomimo widocznych podziałów. W tym roku zauważyliśmy na nabożeństwach wzrost liczby uczestników. To dobrze, że mamy potrzebę bycia razem, wspólnej modlitwy i przeżywania wiary. Będąc ze sobą doświadczamy tego, że więcej

nasz łączy, niż dzieli. W czasie nabożeństwa odprowadzanego w naszym kościele kazanie wygłosił ks. abp Grzegorz Ryś. Cieszymy się z otwartości nowego metropolity łódzkiego, który w minionym roku kilkakrotnie gościł w naszym kościele na nabożeństwach, koncertach, jak i wykładach.

W styczniu miało miejsce wprowadzenie Rady Parafialnej, wybranej pod koniec 2017 r. Aktu jej wprowadzenia dokonał ks. bp Jan Cieślak, zwierzchnik Diecezji Warszawskiej.

W lutym, tradycyjnie już, rodzi-
ny z dziećmi udały się na zimowi-
sko do Szczyrku Salmopola.

W dniach 16-17 marca w ra-
mach nowej inicjatywy, w Parafii
miały miejsce rekolekcje pasyj-
ne prowadzone przez ks. prof.
Marka Ugłorza, biblistę, wykła-
dowcę Chrześcijańskiej Akade-
mii Teologicznej w Warszawie.
Temat dwóch kolejnych marco-
wych wieczorów brzmiał: „Uzdra-
wiające przypowieści. Jezus
współczesnym nauczycielem”.
Rekolekcje cieszyły się dużym
zainteresowaniem, a myśli prze-
kazane przez prowadzącego
nie pozwalały odejść obojętnym
z tego wydarzenia. Był to czas na
wiele rozmów i zastanowienia się
nad kondycją ciała i duszy.

W dniu 20 marca po raz
pierwszy w historii Parafii mogli-
śmy przeżywać modlitwę w du-
chu ekumenicznej wspólnoty
z Taize. Modlitewne spotkanie
poprowadził brat Maciej z Taiza,
który przybliżył idee wspólnoty
z tego francuskiego miasteczka.
W spotkaniu wzięli udział para-
fianie oraz osoby z poza naszego

Kościoła, świadcząc o wspólnej
potrzebie tego typu spotkań, by
w ciszy, skupieniu, prowadze-
ni przez piękny śpiew chóru,
móc przybliżyć się do tajemni-
cy Zbawienia.

Dzień później, tuż przed
Świątami Zmartwychwstania
Pańskiego przedstawiciele na-
szej Parafii – ks. prob. Michał
Makula w wraz z radnym pa-
rafialnym Andrzejem Grzegor-
czykiem udali się z darami do
ośrodka dla uchodźców w Bez-
woli na Lubelszczyźnie. Wyjazd
ten stanowił pokłosie akcji, zor-
ganizowanej w naszej wspólno-
cie we współpracy z lubelską
parafią ewangelicką św. Trójcy,
której celem była zbiórka da-
rów na rzecz osób przebywa-
jących w tym ośrodku. W cza-
sie zbiórki zebraliśmy blisko
5 tys. zł oraz znaczną ilość da-
rów materialnych.

Tego samego dnia w murach
naszego kościoła gościła mło-
dzież uczestnicząca w corocz-
nej akcji „Kolorowa Tolerancja”,
której celem jest przeciwstawi-
anie się nietolerancji, ksenofobii
i wandalizmowi.

Tradycyjnie w Wielkim Tygodniu przeżywaliśmy Diecezjalne Rekolekcje Pasyjne, odbywające się pod hasłem: „Świadkowie”, przeznaczone dla dzieci i młodzieży. Program przygotowali młodzi duchowni z naszej diecezji, jak i studenci teologii. W dwudniowym wydarzeniu wzięło udział prawie 100 osób z Łodzi i okolicznych parafii.

Tydzień po Świątach Wielkanocnych, w dniu 13 kwietnia, po raz pierwszy ulicami Łodzi przeszła Ekumeniczna Droga Światła. Jej trasa przebiegała od kościoła ewangelicko-reformowanego przy ul. Radwańskiej, poprzez katedrę rzymskokatolicką p.w. św. Stanisława Kostki, zakończenie miało miejsce w naszym kościele. W trakcie drogi jako

przedstawiciele różnych wyznań wspólnie rozważaliśmy wydarzenia, które rozegrały się po Zmartwychwstaniu Jezusa. Był to czas na modlitwę, rozważanie Bożego Słowa, ale też zagłębienie się w historię Zbawienia – od Zmartwychwstania do Wniebowstąpienia.

W dniu 29 kwietnia ostatnią niedzielę miesiąca przeżywaliśmy uroczystość konfirmacji. To bardzo ważne wydarzenie w życiu naszych młodych parafian, ale i całego Kościoła. W tym roku mieliśmy 7 konfirmantów.

W długi weekend majowy konfirmanci pod opieką z ks. Michała Makuli udali się na wycieczkę do miejsc związanych z Reformacją, odwiedzając m.in. Eisenach, Eisleben i Wittenbergę.

Wieczorem 19 maja już tradycyjnie Parafia brała udział w „Nocy Muzeów”, w trakcie której przeszło 1600 osób odwiedziło nasz kościół, wzięło udział w prelekcjach i specjalnie organizowanych kwadransach z muzyką organową w wykonaniu studentów i pedagogów Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Podobnie jak w latach ubiegłych wielu z pośród parafian było zaangażowanych w przygotowanie tego szczególnego wydarzenia.

W dniu 5 czerwca został oddany do użytku nowy budynek na cmentarzu przy ul. Ogrodowej, gdzie oficjalnie zainaugurowano działalność kancelarii cmentarzy ewangelickich w Łodzi.

W dniu 10 czerwca w drugą niedzielę miesiąca miało miejsce tradycyjne Święto Parafialne. To wyjątkowe wydarzenie połączone było z konwersją, zakończeniem roku szkolnego oraz wernisażem wystawy grafik autorstwa

Katarzyny Fijałkowskiej-Boss.
Po uroczystościach miał miejsce piknik w ogrodzie parafialnym, który uświetnił śpiew chóru, dzieci i młodzież. Były gry i zabawy dla najmłodszych, grill, oraz kurs pierwszej pomocy przeprowadzony przez młodych harcerzy.

W dniach 15-17 czerwca sześćoosobowa delegacja z naszej Parafii uczestniczyła w wyjeździe studyjnym do naszej parafii partnerskiej w Kleinmachnow koło Berlina.

W sobotę 15 września kościół gościł licznie przybyłych uczestników Festiwalu 4 Kultur, odbywającego się pod hasłem „Kultura bunt”. W ramach tegorocznej edycji ks. Michał Makula wygłosił wykład: „Marcin Luter: prorok, czy buntownik?”, a recital organowy przygotował Radosław Kulliberda, organista naszej Parafii.

Tydzień później, 22 września, kościół ponownie otworzył swoje drzwi, tym razem dla uczestników „Nocy Świątyń”. Była to pierwsza łódzka edycja tego ogólnopolskiego wydarzenia, którego celem jest przybliżenie wyznań i religii obecnych

w danym mieście. W wydarzeniu wzięło udział przeszło 400 osób.

We wtorek 2 października otrzymaliśmy radosną wiadomość, że nasza Parafia została wyróżniona nagrodą Prezydenta Miasta Łodzi za tworzenie oraz upowszechnianie kultury w naszym mieście. Dziękujemy za nominację i nagrodę!

W dniach 12-14 października obradował w Łodzi Synod Kościoła. Na zakończenie obrad Synodu zostało odprawione nabożeństwo w naszym kościele w czasie którego wręczono Komisji ds. polskich Kościoła

Protestanckiego w Holandii nagrodę im. Anny Wazówny, przyznawaną osobom i organizacjom z Polski i zagranicy szczególnie zasłużonym dla Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce. Po nabożeństwie w kaplicy „Mateusik” wykład na temat eklezjologii i ewangelizacji wygłosił ks. abp Grzegorz Ryś, metropolita łódzki.

W dniu 11 listopada w dzień Jubileuszu 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości w naszym kościele miało miejsce nabożeństwo dziękczynne oraz Wieczór Uwielbienia

poprowadzony przez zespół muzyczny Exodus15 wraz Eklezjologiczną Modlitwą w 100-lecie Niepodległości i wręczeniem nagrody „Serce Łodzi”.

W dniach 16-18 listopada obchodziliśmy Jubileusz 90-lecia kościoła św. Mateusza. W ramach obchodów odbył się koncert pieśni patriotycznych „Dla Ciebie Polsko” w wykonaniu Chóru Dziecięcego Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Henryka Wieniawskiego w Łodzi oraz koncert kameralny łódzkiej orkiestry barokowej Altberg Ensemble, ze specjalnym udziałem sopranistki Joanny

Klisowskiej. Jubileusz zakończyło nabożeństwo dziękczynne z udziałem ks. bp Jerzego Samca, zwierzchnika Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP.

W Niedzielę Wieczności, przypadającą w tym roku 25 listopada, po dwuletniej przerwie, powróciły nabożeństwa odprawiane w kaplicy grobowej Karola Scheiblera na Starym Cmentarzu przy ul. Ogrodowej. Cieszy fakt, że ta przepiękna, choć dotychczas zrujnowana budowla, odzyskuje swój dawny blask. Podziękowania należą się Fundacji na Rzecz Ratowania Kaplicy Karola

Scheiblera, wszystkim fundatorom, darczyńcom, instytucjom, dzięki której z roku na rok prace remontowe mogą postępować.

W dniach 2-10 grudnia, ponad 300 osób udało się na Ekuumeniczną Pielgrzymkę do Ziemi Świętej. W grupie luterkańskiej brało udział 47 osób z Łodzi, jak również z Lublina, Pabianic, Piotrkowa Trybunalskiego, Warszawy i Zgierza. Był to czas na budowanie jedności w miejscach, gdzie wszystko się zaczęło, a więc w Ziemi Świętej.

W niedzielę 16 grudnia miała miejsce połączona gwiazdka dla seniorów i dzieci. Po raz pierwszy połączyliśmy te dwa wydarzenia, gdyż tegoroczny adwent był wyjątkowo krótki.

Przywołane wydarzenia to jedynie część z licznych parafialnych aktywności. Codziennosc Parafii to przede wszystkim nabożeństwa, szkółki niedzielne, spotkania przy Piśmie Świętym,

ale też przy kawie i herbach, to obiady diakonijne, próby chóru, lekcje religii, nauka konfirmacyjna i spotkanie młodzieżowe. Niezliczone rozmowy duszpasterskie, odwiedziny w domach i szpitalach, chrzty, śluby, pogrzeby. Do tego cała administracja parafialna. Nad całością działań czuwa Rada Parafialna, a wszystko to czynimy w imieniu Jezusa Chrystusa, bo bez Niego, to wszystko nie miałoby sensu.

Ferie w Szczyrku

Tomasz Sławiński

przełom stycznia i lutego jak wiadomo, w pełni zima
jednak tylko z nazwy chyba bo po prostu śniegu ni ma
a to szkoda jest ogromna że miast śniegu, pełno żwirku
bośmy właśnie rozpoczęli wspólne ferie w mieście Szczyrku

ani śniegu ani mrozu z nieba deszcz i ciężkie chmury
mgła czasami taka gęsta, że nie widać żadnej góry...
lecz to wszystko są drobiazgi, znikną one w jednej chwili
kiedy serca swe otworzą ludzie którzy tu przybyli...

a przybyli ludzie piękni, których Michał oraz Renia
zaprosili do wspólnego... ducha... ciała... odnowienia
bo duch przy modlitwie wzrasta i wieczornych rozważaniach
ciało zaś sprężystość zyska po narciarskich poczynaniach

na serdeczne zaproszenie Jana Byrta wraz z małżonką
(która o czym trzeba wspomnieć pyszne robi nam jedzonko)
przyjechalіśmy rodzinnie, pełni wiary i radości
że odpocząć nam się uda od tych... łódzkich codzienności

Jest tu z nami dzieci mnóstwo od szesnastu lat do trzech
w każdym kącie tego domu słyhać ich perlisty śmiech
oprócz śmiechu słyhać krzyki gdy o totem gra jest grana
albo kiedy tworzą słówka przy okazji gry w banana

śniegu jak pisałem wcześniej jest doprawdy na lekarstwo
nie przeszkadza nam to jednak by szlifować swe narciarstwo
jedni carvem inni pługiem, na orczyku i gondolą
są też tacy którzy od nart bardziej snowboard sobie wolą

po południu, po obiedzie jest nasz czas na Boże słowo
śpiew, modlitwę, rozważanie, przyglądanie się na nowo
kim jest człowiek...? kim być może...? kim się staje w rękach Boga...?
czym jest miłość i nadzieja...? czym jest wiara...? czym jest trwoga...?

a gdy dzieci pełne wrażeń sen otulać już zaczyna
to siadamy na kanapach i przy... małej lampce wina
toczą się dziesiątki rozmów, których różny jest rysunek
lecz co łączy je to szczerość i życzliwość i szacunek...

czas tych ferii jest szczególny, od zabawy po wzruszenia
wypoczynku i lenistwa oraz trudu i zmęczenia
lecz się z Wami czymś podzielę, bo mam takie przekonanie
ze ten czas będzie natchnieniem które już w nas pozostanie...

Ekumeniczna Droga Światła

za: Polska Agencja Prasowa

Kilkaset osób wzięło udział w organizowanej w Łodzi po raz pierwszy Ekumenicznej Drodze Światła z udziałem duchownych i wiernych wszystkich wyznań chrześcijańskich, których świątynie znajdują się w mieście. Uroczysta procesja przeszła ulicami w piątek 13 kwietnia br. wieczorem.

Droga Światła (łac. Via Lucis) jest odprawiana w Kościele rzymskokatolickim od 1988 r. Stanowi ją 14 stacji paschalnych, odnoszących się do przedstawionych w Ewangelii i Dziejach Apostolskich wydarzeń po zmartwychwstaniu Chrystusa.

W Łodzi Droga Światła miała charakter ekumeniczny i została poprowadzona od świątyni ewangelików reformowanych przy ul. Radwańskiej do kościoła luterańskiego przy ul. Piotrkowskiej 283 z przystankiem przy znajdującej się pomiędzy nimi katedrze rzymskokatolickiej.

Wierni ze świecami przystawali na stacjach, by wspólnie się modlić i wysłuchać rozważań paschalnych, prowadzonych przez duchownych różnych wyznań chrześcijańskich. Na pierwszej stacji rozważane było powstanie Chrystusa z martwych,

na ostatniej – posłanie uczniom Ducha Świętego.

Na wcześniejszej konferencji prasowej ks. abp Grzegorz Ryś, „(...) poinformował, że Ekumeniczna Droga Światła to odpowiedź na wielokrotne pytania o wznowienie Ekumenicznej Drogi Krzyżowej, która odbywała się w Łodzi i że temat ten był poruszany m.in. w gronie przedstawicieli kościołów należących do Polskiej Rady Ekumenicznej”.

„Pod wieloma względami Droga Światła jest łatwiejsza do przeżycia, ponieważ wszystkie 14 stacji opartych jest o tekst Nowego Testamentu, więc łatwo nam się spotkać w medytacji nad tymi wydarzeniami z przedstawicielami wszystkich kościołów protestanckich oraz z braćmi i siostrami z kościoła prawosławnego” – wyjaśnił.

Konfirmacja

ks. prob. Michał Makula

Konfirmacja jest uwieńczeniem długiego procesu nauki – najpierw na szkółkach niedzielnych, lekcjach religii, a później na naukach konfirmacyjnych. Jednak zawsze najważniejszym jest to co dzieje się w domu, a więc wychowanie przez rodziców w wierze. Słowo konfirmacja pochodzi z łaciny i oznacza „umocnienie” oraz „potwierdzenie”. W czasie tej uroczystości konfirmant publicznie wyznaje swoją wiarę, oraz ślubuje wierność Bogu i Kościołowi. Dzięki

konfirmacji człowiek ma poznać i zrozumieć co w Chrście Świętym zostało mu подарowane. Konfirmant wyznając swoją wiarę oświadcza, że jest ochrzczony, że łaska Boża i dar zbawienia są dla niego i że stał się świadomy daru Chrztu. Zwyczajowo również w tym dniu luteranie przystępują po raz pierwszy samodzielnie do Komunii Świętej.

Ta uroczystość jest wielkim wydarzeniem tak dla konfirmowanego, jego najbliższych, jak i dla całej społeczności parafialnej.

Nie inaczej było w niedzielę 29 kwietnia br., w tym dniu swoje konfirmacyjne ślubowanie złożyło siedmioro młodych członków naszej społeczności: Mateusz Bugajak, Alicja Grams, Marta Małolepszy, Barbara Nykiel, Alex Sira, Zuzanna Świdarska, Zofia Szymańska.

Wszyscy konfirmanci otrzymali Pismo Święte, które ma być drogowskazem na drodze ich życia. Tegorocznym konfirmantom życzymy Bożego błogosławieństwa i wytrwania w tym co uroczyste ślubowali.

Witteberga. Wyjazd konfirmantów

Barbara Nykiel

Po konfirmacji, która odbyła się 29 kwietnia i my – konfirmanci, doczekaliśmy się wyjazdu do bardzo ważnego dla ewangelików miejsca – Wittenbergi. Pierwszego maja w ośmioosobowym składzie, wyjechaliśmy wcześniej rano spod kościoła. Po kilku godzinach jazdy dołączyła do nas grupa parafian z Wrocławia i wspólnie ruszyliśmy w dalszą drogę.

Naszym pierwszym celem było nieduże miasteczko Eisleben, w którym zwiedzaliśmy m.in. dom Marcina Lutra. Po obiedzie udaliśmy się do schroniska młodzieżowego w Wittenberdze,

gdzie spędziliśmy wieczór na wspólnych śpiewach.

Następnego dnia, pełni chęci ruszyliśmy w dalszą drogę śladami Lutra. Zwiedzaliśmy zamek Wartburg niedaleko Eisenach, w którym w latach 1521-1522 Marcin Luter ukrywał się pod postacią rycerza Jerzego. Budowla wpisana jest na listę światowego dziedzictwa UNESCO i kryje w swych murach wiele ciekawych historii, to tam np. nasz Reformator przetłumaczył Nowy Testament na język niemiecki. Również i ten dzień zakończyliśmy wspólną modlitwą.

Ostatni dzień, trzeci maja, poświęciliśmy na zwiedzanie samej Wittenbergi, odwiedziliśmy dom Filipa Melanchtona, oglądaliśmy drzwi, do których Marcin Luter w 1517 r. przybił 95 tez, a w kościele wysłuchaliśmy koncertu organowego.

W czasie wolnym w Lutherstadt mogliśmy na własną rękę zapoznać się z miasteczkiem i podziwiać jego uroki jak np. przepiękny park. Wciąż pełni wrażen musieliśmy pożegnać się z miastem i ruszyliśmy w drogę powrotną do domu.

Były to zatem bardzo wyjątkowe dni dla mnie i całej mojej grupy. Dostarczyły nam wielu przeżyć duchowych i znacznie przybliżyły postać Marcina Lutra. Czas spędzony wspólnie pozwolił zaś nam się jeszcze lepiej poznać.

Dziękujemy bardzo ks. Michałowi, za ten wyjątkowy wyjazd i Radzie Parafialnej za sfinansowanie nam pobytu w Niemczech. Te chwile zostaną z nami na zawsze!

Nowa kancelaria na cmentarzu

ks. prob. Michał Makula

Wszyscy pamiętamy starą kancelarię na naszym cmentarzu ewangelickim przy ul. Ogrodowej. Budynek z przełomu XIX/XX w. był w bardzo złym stanie. Wilgoć, słabe fundamenty, oraz kiepskiej jakości materiały budowlane sprawiły, że budynek wymagał solidnego remontu. Przebudowa tak na prawdę oznaczała wyburzenie starego i postawienie nowego budynku, kształtami nawiązującego do starej kancelarii, w ten sposób aby utworzyć nowe przestrzenie, sprawiające, że budynek stałby się bardziej funkcjonalny. Parafia poszukiwała partnera, który pomógłby w przeprowadzeniu prac w zamian za korzystanie z nowo utworzonych powierzchni.

Dzięki dobrej współpracy z firmą „Klepsydra” cały proces ponad rocznych prac budowlanych, prowadzonych pod nadzorem konserwatorskim, przebiegał sprawnie i dzisiaj możemy korzystać z nowego, funkcjonalnego i przyjaznego środowiska budynku. Dzięki przeprowadzonej przebudowie powiększyła się przestrzeń, którą jako Parafia możemy lepiej wykorzystać. Zostały

wygoształdowane pomieszczenia dla kierownika i kancelarii cmentarza. Umożliwiło to uruchomienie od października br. kancelarii obsługującej cmentarz przy ul. Ogrodowej i Sopockiej, gdzie realizowane są na miejscu wszelkie formalności pogrzebowe. Skończyła się uciążliwa podróż osób chcących załatwić sprawy związane z pochówkiem z cmentarza do kancelarii parafialnej przy ul. Piotrkowskiej 283.

Projektując budynek postanowiliśmy również stworzyć salę pożegnań, gdzie w godny sposób i zgodnie z przepisami sanitarnymi, rodziny będą mogły pożegnać się z osobami zmarłymi. Ponadto poprawie uległy warunki socjalne pracowników, przez stworzenie na piętrze budynku pomieszczeń wraz z kuchnią, toaletą i prysznicami. Wreszcie dla wszystkich przebywających na cmentarzu została utworzona toaleta z prawdziwego zdarzenia.

Dziękujemy wszystkim którzy przyczynili się do powstania nowego budynku kancelarii cmentarza.

XI Zjazd Gnieźnieński

za: ekumenizm.pl

„Dziś chcemy tworzyć Europę ludzi wolnych, inspirowanych chrześcijańskim przesłaniem. Wymaga to budowania nowej kultury wolności opartej na odkrywaniu w każdym człowieku siostry lub brata. Jej fundamentem jest solidarność, szczególnie z osobami potrzebującymi: ubogimi, prześladowanymi, uchodźcami czy niepełnosprawnymi” – czytamy w przesłaniu XI Zjazdu Gnieźnieńskiego.

Zjazd Gnieźnieński odbywał się od 21 do 23 września 2018 r. pod hasłem „Europa ludzi wolnych. Inspirująca moc chrześcijaństwa”. W jego ramach odbyło się szereg wykładów, dyskusji, warsztatów, nabożeństw ekumenicznych. Obok rzymskich katolików obecni byli na nim również przedstawiciele Kościołów mniejszościowych, w tym Kościołów członkowskich Polskiej Rady Ekumenicznej. Kościół

Ewangelicko-Augsburski w Polsce reprezentował zwierzchnik ks. bp Jerzy Samiec, a wśród trójki ekumenicznych kapelanów Zjazdu znajdował się proboszcz naszej parafii ks. Michał Makula.

Na koniec imprezy odbyła się w katedrze gnieźnieńskiej msza św., podczas której odczytano przesłanie XI Zjazdu Gnieźnieńskiego. Podkreślono w nim, że to Bóg uczynił ludzi wolnymi, a wolność nie polega jedynie na możliwości dowolnego wyboru. „Wolność to wybór życia dla innych. Wolność to miłość” – czytamy w tekście przesłania.

Jego autorzy zwracają też uwagę, że wolność powinna być oparta na solidarności, szczególnie ze słabszymi: „Dziś chcemy tworzyć Europę ludzi wolnych, inspirowanych chrześcijańskim przesłaniem. Wymaga to budowania nowej kultury wolności opartej na odkrywaniu w każdym człowieku siostry lub brata. Jej fundamentem jest solidarność,

szczególnie z osobami potrzebującymi: ubogimi, prześladowanymi, uchodźcami czy niepełnosprawnymi”. Wyrażono również potrzebę dialogu w podzielonej politycznie Polsce i solidarności z narodami pozostającymi poza Unią Europejską.

W przesłaniu podkreślono, że to chrześcijaństwo przyniosło takie wartości, jak przebaczenie, miłosierdzie i oddanie siebie, a budowanie Europy ludzi wolnych jest możliwe poprzez solidarną miłość. „Chrześcijanie nie mogą być niewolnikami egoizmu: indywidualnego, grupowego czy narodowego. Chrześcijaństwo nie jest ideologią, nie może stać się zakładnikiem politycznych korzyści – traci bowiem wtedy swoją ożywczą siłę. Nie może pozwolić, aby wąskie elity gromadziły dobra materialne i władzę, wykluczając politycznie i ekonomicznie pozostałych” – czytamy w przesłaniu.

Wizyta u sióstr i braci w Szwecji

Jarosław Płuciennik

W dniach 20-23 września br. odbywała się wizyta kilkunastoposobowej delegacji z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce w Diecezji Uppsali Kościoła Szwecji. W skład delegacji wszedł także reprezentant naszej Rady Parafialnej prof. Jarosław Płuciennik. Wizyta miała bogaty

program, składający się z dwóch części: część wspólną wszystkich delegatów oraz część, w trakcie której poszczególni delegacji mogli odwiedzić zaprzyjaźnione parafie. Nasza Parafia jest od wielu lat w kontakcie z parafią Mariakyrkan w Gävle. Można było wiele się nauczyć podczas

pobytu w Uppsali i Gävle. Chrześcijaństwo nie zna granic, widzieliśmy to podczas sesji w Uppsali, kiedy spotkaliśmy braci i siostry z Zimbabwe, Walii i Szwecji.

Bracia i siostry z Gävle przywitani nas bardzo serdecznie i życzyliwie. Moglibyśmy zapoznać się z aktualnymi problemami parafialnymi, ale także uczestniczyć w festiwalu parafialnym, śpiewać i bawić się z innymi członkami parafii.

Trzy wydarzenia miały kluczowe znaczenie dla tej wizyty: wizyta w stacji społecznej nazywanej Centrum Rodziny, wizyta w małej kaplicy morskiej i wspólny poranny bieg z proboszczem Svenem.

Wizyta w Centrum Rodziny była fascynująca, ponieważ jest typowo szwedzka i nie ma odpowiednika w Polsce. Chociaż instytucja wzięła swoją nazwę od rodziny, w istocie mamy tu do czynienia z instytucją całkowicie społeczną, w centrum uwagi jest społeczeństwo z jego różnorodnością, a nie wąsko pojmowaną rodziną. Społeczność to duża rodzina.

Typowe szwedzkie kaplice morskie urzekają swoim pięknem

nie tylko dlatego, że znajdują się w malowniczych miejscach wzdłuż szwedzkiego wybrzeża, ale także odzwierciedlają potężny morski duch szwedzkiego społeczeństwa. Nieprzypadkowo nieoficjalnym hymnem Szwedów jest piosenka zaczynająca się od słów „Najlepiej czuję się w otwartych przestrzeniach...” (Jag trivs bäst po öppna landskap...).

To było wspaniałe doświadczenie móc także pobiegać z proboszczem parafii Svenem Hillertem, okazało się, że biegamy w podobnym tempie, jesteśmy amatorami, ale czujemy się podobnie, że musimy dbać o boskie stworzenie, troszcząc się również o nasze zdrowie. Podczas wyścigu rozmawialiśmy także o teologii Svena i jej związku ze zrównoważonym rozwojem. To było bardzo inspirujące.

Będę pamiętał swój pobyt przez długi czas i wspólne śpiewanie podczas uczty parafialnej z całym zgromadzeniem w Gävle, w trakcie którego członkowie parafii grali pięknie na skrzypcach i flecie.

Synod Kościoła w Łodzi

Jarosław Płuciennik

4. sesja XIV kadencji Synodu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP odbywała się w dniach 12-14 października 2018 r. i chyba po raz pierwszy w historii Kościoła miała miejsce w Łodzi. Miejscem obrad sesji jesiennej było Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne Uniwersytetu Łódzkiego, położone w malowniczym Lesie Łągiewnickim.

Podczas nabożeństwa inaugurującego w parku wokół ośrodka powitania przekazali goście z Holandii, Niemiec i Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego w Polsce. Łagodne słońce złotej polskiej jesieni wyraźnie sprzyjało synodałom. W drugim dniu obrad Synod dyskutował m.in. o confirmacji w Kościele oraz o zasadach mediacji w Kościele.

W niedzielę obrady przeniosły się na teren łódzkiej Parafii, a nabożeństwo synodalne odbyło się w kościele św. Mateusza. Uroczystości wręczono Nagrodę Kościoła im. królowny Anny Wazówny Komisji ds. polskich Kościoła Protestantckiego w Holandii.

Odczytując laudację Prezes Synodu ks. dr Adam Malina powiedział: „Kościół Ewangelicko-Augsburski w Polsce dziękuje Kościołowi Protestantckiemu w Holandii za wieloletnią współpracę i wsparcie. (...) Do dzisiaj pamiętamy materialne wsparcie jakiego udzielały Kościoły holenderskie polskim parafiom ewangelickim w okresie stanu wojennego. Ta pomoc

zainspirowała parafie w obu krajach do budowania wzajemnych relacji niezwiązanych z pomocą materialną”.

Nagroda im. królowny Anny Wazówny przyznawana jest osobom i organizacjom z Polski i zagranicy szczególnie zasłużonym dla Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce. Królowna Anna Wazówna, patronka nagrody, była córką króla szwedzkiego i wnuczką polskiego, wszechstronnie wykształconą luteranką, która mimo własnego cierpienia niosła pomoc potrzebującym.

Po nabożeństwie obrady zostały wznowione, a synodałowie wysłuchali wykładu abpa Grzegorza Rysia pt. „Ewangelizacja

i ekumenizm”. Kilkakrotnie synodowie przerywali wykład arcybiskupa gromkimi oklaskami. Bardzo istotny był to krok na drodze zarówno ewangelizacji jak i ekumenizmu.

Synod jest najwyższą władzą Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego (Luterańskiego) w Polsce,

jego uosobieniem i wyrazicielem wszystkich praw przysługujących Kościołowi. Jest powołany do uchwalania praw kościelnych. Do jego właściwości należy m.in. sprawowanie pieczy nad zachowaniem czystości nauki w Kościele, stanie na straży praw, dobra i jedności Kościoła.

Ekumeniczna modlitwa w 100-lecie Niepodległości

za: ekumenizm.pl

11 listopada 2018 r. w kościele św. Mateusza w Łodzi odbył się Ekumeniczny Wieczór Uwielbienia z udziałem zespołu Exodus15. Spotkanie modlitwne połączono z wręczeniem tegorocznej nagrody „Serce Łodzi” dla osób zasłużonych w walce o niepodległą Polskę i dla dialogu ekumenicznego. Z okazji 100-lecia odzyskania Niepodległości kapituła przyznała pośmiertne wyróżnienie trzem osobom wywodzącym

się z tradycji rzymskokatolickiej, ewangelickiej i żydowskiej.

Wyróżniono ks. bp. Wincentego Tymienieckiego, pierwszego biskupa erygowanej w 1920 r. rzymskokatolickiej diecezji łódzkiej, ks. Rudolfa Gundlacha, proboszcza pierwszej parafii ewangelickiej Świętej Trójcy w Łodzi i społecznika, oraz kpt. Filipa Śmiłowskiego wyznania mojżeszowego, który poległ w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 r.

Nagrody odebrali duchowni reprezentujący wspólnoty, do których należeli wyróżnieni – metropolita łódzki ks. abp Grzegorz Ryś, proboszcz Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. Mateusza ks. Michał Makula oraz rabin Dawid Szychowski, reprezentujący łódzką Gminę Żydowską.

Nagroda „Serce Łodzi” przyznawana jest w celu uhonorowania osoby fizycznej lub instytucji, która oddaje swoje serce miastu i jego mieszkańcom. Nagrodę przyznaje Kapituła Nagrody złożona z duchownych czterech wyznań: Kościoła rzymskokatolickiego w Łodzi, Gminy Wyznaniowej Żydowskiej w Łodzi, Katedralnej Parafii Prawosławnej

p.w. św. Aleksandra Newskiego w Łodzi i Parafii Ewangelicko-Augsburskiej św. Mateusza w Łodzi.

Po wręczeniu nagród odbył się Koncert Uwielbienia w wykonaniu zespołu Exodus15. Na zakończenie wspólną modlitwę poprowadzili pastor Leszek Wałuła ze zboru Kościoła Chrześcijan Baptystów w Łodzi, ks. Michał Makula oraz abp Grzegorz Ryś, który udzielił zebranybłogosławieństwa.

W Ekumenicznym Wieczorze Uwielbienia uczestniczyli wierzni, w tym szczególnie młodzież, z różnych Kościołów. Obecna była również prezydent Łodzi Hanna Zdanowska.

90-lecie kościoła św. Mateusza w Łodzi

za: luteranie.pl

18 listopada 2018 r. odbyło się w kościele św. Mateusza uroczyste nabożeństwo dziękczynne z okazji 90. rocznicy poświęcenia kościoła parafialnego, najmłodszego z trzech kościołów luteranckich dawnej Łodzi i jedynego służącego do dziś łódzkim luteranom.

Kościelne mury liczą sobie ponad sto lat, jednak ze względu na I wojnę światową budowę świątyni wstrzymano. Jednak już w 1913 r. odbywały się w nieukończonym kościele pierwsze nabożeństwa. Inicjatorem budowy kościoła był ks. Wilhelm P. Angerstein. Pierwszym proboszczem-administratorem był ks. Juliusz Dietrich. Neoromański kościół zaprojektowali Johannes Wende (Łódź) oraz Franz Schwechten (Berlin). Aktu poświęcenia niepełna 20 lat po wmurowaniu kamienia węgielnego dokonał ks. bp Juliusz Bursche, ówczesny zwierzchnik Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce.

W nabożeństwie upamiętniającym 90-lecie kościoła uczestniczyli wierni z różnych parafii Diecezji Warszawskiej. Nabożeństwo rozpoczęło się od procesjonalnego wejścia rady parafialnej oraz duchownych. Zebranych powitał ks. proboszcz Michał Makula przypominając krótko dzieje Parafii św. Mateusza.

Liturgię wstępną i Słowa Bożego poprowadził ks. dr Marcin Undas (Parafia w Zgierzu i Ozorkowie), ks. Semko P. Koroza (proboszcz Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Łodzi) oraz ks. Michał Makula. Kazanie wygłosił Biskup Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Polsce ks. Jerzy Samiec, który na początku wspominał bp. Juliusza Burschego oraz kontekst powstawania Parafii św. Mateusza. „I wojna światowa spowodowała spustoszenie, ale nie zniszczyła Kościoła i wielokulturowości Łodzi. Za to możemy Bogu dziękować”. – powiedział bp Samiec.

Odnosząc się do tekstu kazalnego z Księgi Jozuego bp Samiec podkreślił znaczenie wiary – „Bóg nie chce, abyśmy Mu wierzyli z powodu nakazów czy zobowiązań. On chce być z nami na co dzień. Serca chce, a nie ofiary. Pytanie Jozuego ‘Wybierzcie, komu chcecie służyć’ jest także pytaniem o to, dlaczego jesteśmy w Kościele, dlaczego się angażujemy. Komu służymy i komu podporządkowujemy nasze życiowe cele w Kościele i poza nim” – mówił Biskup Kościoła.

Na zakończenie bp Samiec podziękował Radzie Parafialnej, proboszczowi oraz całemu łódzkiemu zborowi za troskę o życie duchowe w Łodzi oraz dbałość o zachowanie dziedzictwa łódzkich ewangelików. Słowa pozdrowienia przekazali goście ekumeniczni – w imieniu metropolity łódzkiego abp. Grzegorza Rysia przemówił ks. prałat Tadeusz Weber. Z kolei ks. Semko Koroza przekazał życzenia w imieniu Parafii reformowanej oraz łódzkiego oddziału

Polskiej Rady Ekumenicznej. Życzenia błogosławieństwa Bóg wypowiedział również ks. Ryszard Zimoń z łódzkiej wspólnoty metodystów.

Podczas nabożeństwa śpiewał chór parafialny pod dyрекcją Adama Świderskiego, a na organach grał Radosław Kuliberda. W kościele przygotowana została okolicznościowa wystawa prezentująca historię Parafii św. Mateusza. Po nabożeństwie odbyła się okolicznościowa agapa.

Obchody zwieńczone nabożeństwem jubileuszowym poprzedziły dwa wydarzenia muzyczne – 16 listopada odbył się w kościele św. Mateusza koncert pieśni patriotycznych „Dla Ciebie Polsko” w wykonaniu Chóru Dziecięcego Szkoły Muzycznej I i II stopnia im. Henryka Wieniawskiego w Łodzi, a 17 listopada koncert kameralny łódzkiej orkiestry Barokowej Altberg Ensemble ze specjalnym udziałem sopranistki Joanny Klisowskiej (Wrocław).

Kaplica Karola Scheiblera

Beata Hejman-Soczyńska

W Niedzielę Wieczności, przypadającą w tym roku 25 listopada, po dwuletniej przerwie, powróciły nabożeństwa odprawiane w kaplicy grobowej Karola Scheiblera na Starym Cmentarzu przy ul. Ogrodowej. Jest to

również sposobność do wspomnienia o tegorocznych pracach toczących się wokół tego zrujnowanego zabytku, który obecnie odzyskuje swój blask dzięki staraniom Fundacji na Rzecz Ratowania Kaplicy Karola Scheiblera.

Rok 2018 był już kolejnym – 10 etapem prowadzonych prac konserwatorsko – restauratorskich przy kaplicy Karola Scheiblera w Łodzi. Obejmowały one: fasadę wschodnią nawy głównej (część południowa) wraz ze szkleniem ochronnym dwóch okien fasady; fasadę zachodnią (część południowa) nawy głównej (bez szklenia ochronnego) i elewację wieży południowo-wschodniej. Tegoroczne prace trwały pięć miesięcy i zostały sfinansowane przez: Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie i Fundację na Rzecz Ratowania Kaplicy Karola Scheiblera w Łodzi. Wkład finansowy Fundacji wyniósł blisko 77 tys. przy współudziale Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa

Narodowego wynoszącym 670 tys. zł. Łącznie kwota prac wyniosła 746.768,85 zł. (z podatkiem VAT).

Ponadto wykonywano prace konserwatorsko-restauratorskie przy przyporach (północno-zachodniej, południowo-zachodniej) transeptu zachodniego. Trwały one cztery miesiące i zostały sfinansowane przez: Urząd Miasta Łodzi i Fundację na Rzecz Ratowania kaplicy Karola Scheiblera w Łodzi. Koszt tych prac finansowanych przez Fundację wyniósł 35 tys. zł przy współudziale Urzędu Miasta Łodzi wynoszącym 200 tys. zł. Łącznie kwota prac wyniosła 235000,00 zł. (z podatkiem VAT).

Ekumeniczna Pielgrzymka do Ziemi Świętej

Elżbieta Jędrzejek

Oto zbieram ich ze wszystkich stron, i poprowadzę ich do

ich kraju. I uczynię ich jednym ludem w kraju, na górach Izraela,

i jeden Król będzie nimi wszystkimi rządził, i JUŻ NIE BĘDĄ PODZIELENI (Ez 37, 12-22).

W pierwszą niedzielę adwentu 2018 r. wyruszyła z Łodzi pierwsza w historii Ekumeniczna Pielgrzymka do Ziemi Świętej. Pomysłodawcą tego przedsięwzięcia był metropolita łódzki abp Grzegorz Ryś. Wzięli w niej udział duchowni i wierni z kościołów zrzeszonych w łódzkim oddziale Polskiej Rady Ekumenicznej. Byli z nami: katolicy i prawosławni, luteranie i kalwini, metodyści i baptyści, mariawici, członkowie Kościoła polsko-katolickiego i anglikanie.

Program pielgrzymki był niezwykle bogaty i obfitował w wiele głębokich doświadczeń poznawczych i duchowych, a także wydarzeń symbolicznym. Trudno je wszystkie wymienić, skupmy się więc na kilku, które były dla nas wyjątkowo poruszające i pozostawiły trwałe ślady w naszych sercach i umysłach.

Pierwszym naszym celem, do którego udaliśmy się, po wylądowaniu o świcie w Tel Awiwie, był Nazaret. Po zwiedzeniu kościoła św. Józefa i Źródła Marii przeżyliśmy liturgię słowa w bazylice Zwiastowania Najświętszej Marii Panny, gdzie „Słowo stało się

ciałem”. Podczas liturgii słowa, prowadzonej przez duchownych i wiernych z kościoła rzymskokatolickiego, miał miejsce symboliczny gest przekazania Biblii pielgrzymom przez duchownych różnych Kościołów ze słowami: „Dla Boga nie ma Słowa niemożliwego”. W odpowiedzi pielgrzymi wypowiedzieli potwierdzenie: „Niech mi się stanie według tego słowa”.

Kolejnym etapem naszego pielgrzymowania była Góra Tabor, z kościołem Przemienienia Pańskiego, gdzie liturgii słowa przewodniczył ks. Semko Koroza z Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. Ks. Semko odnosząc się do przeczytanego fragmentu Ewangelii św. Mateusza powiedział: „Bóg daje nam swojego Ducha, żebyśmy nie upadali, nie wątpili, nie gubili drogi, nie zamykali się. Ale to my musimy na to wezwanie odpowiedzieć.”

Następnie dotarliśmy do Baniias, miejsca płożonego u podnóża góry Hebron, gdzie ma swoje źródła rzeka Jordan. Miejsce to przypomina nasze tatrzańskie dolinki, wodospady i strumienie. Poczuliśmy się więc dość swojsko. To tutaj Jezus zapytał swoich uczniów: Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?,

a także powiedział do Szymona Piotra: I Ja ci mówię: Ty jesteś Piotr i na tej skale zbuduję Mój Kościół, a potęga śmierci go nie zwycięży (Mt 16, 18).

Trzeci dzień pielgrzymowania rozpoczęliśmy od przyjazdu na Górę Ośmiu Błogosławieństw, znaną z Ewangelii św. Mateusza jako miejsce „Kazania na Górze”. U jej stóp Jezus dokonał jednego z najbardziej spektakularnych cudów, jakim było rozmnożenia chleba i ryb dla kilkutysięcznej rzeszy swoich uczniów. W otoczeniu pięknej przyrody, na brzegu Jeziora Galilejskiego, mieliśmy szansę, żeby jeszcze raz przemyśleć znaczenie błogosławieństw, będących swoistym kodeksem chrześcijańskiego życia.

Po wspólnej modlitwie w „mieście Jezusa” Kafarnaum wsiedliśmy na trzy barki, którymi przeprawiliśmy się na drugą stronę Jeziora Galilejskiego. W trakcie przeprawy trzy, różnej wielkości statki, na których płynęły grupy z różnych Kościołów, udało się połączyć linami na środku jeziora, co sprawiło, że przez kilkaset metrów, śpiewając i wspólnie się modląc, płynęliśmy zgodnie razem...

Następnego dnia we mgle, chłodzie i mżącym deszczu

dotarliśmy nad rzekę Jordan, w miejscu, w którym Jan Chrzciciel głosił Dobrą Nowinę i udzielił Chrztu Jezusowi. Po liturgii słowa, której tym razem, przewodzili przedstawiciele Kościoła Chrześcijan Baptystów dokonaliśmy odnowienia przyrzeczeń Chrztu Świętego oraz symbolicznego obmycia wodą z Jordanu.

Kolejny dzień naszej pielgrzymki rozpoczęła ekumeniczna Droga Krzyżowa. Przechodząc wąskimi uliczkami starej Jerozolimy, mijając arabskie stragany, obserwowani przez sprzedawców, turystów, a także żołnierzy izraelskiego patrolu, przeżywalismy kolejne etapy Męki Pańskiej. Na zakończenie spotkaliśmy się w pięknym kościele luterańskim, położonym tuż obok Bazyliki Grobu Pańskiego, gdzie miejscowy biskup przedstawił historię parafii i kościoła, podkreślając trudności z jakimi muszą się mierzyć wspólnoty chrześcijańskie w Ziemi Świętej.

W sobotę, w Betlejem nawiedziliśmy Grotę i Bazylikę Narodzenia Pańskiego. Kulminacyjnym wydarzeniem tego dnia było spotkanie na Polu Pasterzy. Z tego miejsca, zgodnie z opisem św. Łukasza, przybyli pasterze, aby pokłonić się Narodzonemu

Jezusowi. Liturgię słowa poprowadzili przedstawiciele Kościoła prawosławnego. Byliśmy świadkami zapalenia trzech świec Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom, symbolizujących Kościoły: rzymskokatolicki, prawosławny i kościoły tradycji protestanckiej, których płomienie zostały połączone przez duszpasterzy tych kościołów, jako znak wspólnego dążenia do jedności. Zakończeniem dnia był uroczysty posiłek oraz symboliczne podzielenie się chlebem, przy wspólnym kolędowaniu i składaniu życzeń.

Ostatniego dnia pielgrzymki zwiedzaliśmy i modliliśmy się w Sanktuariach na Górze Oliwnej, gdzie Jezus często gromadził się wraz z uczniami, tutaj też modlił się przed pojmaniem.

Nasze pielgrzymowanie po Ziemi Świętej zakończyliśmy spotkaniem wszystkich uczestników na cmentarzu chrześcijańskim, na zboczu góry Syjon, w bliskim sąsiedztwie Wieczernika, gdzie liturgię słowa Ostatniej Wieczerzy poprowadzili przedstawiciele naszego Kościoła. Ks. Michał Makula mówił o bezwarunkowej miłości, której Jezus jest wzorem do naśladowania w naszych codziennych relacjach, powiedział między innymi: „Cuda dzieją się

właśnie tam, gdzie człowiek spotyka człowieka, gdzie okazujemy sobie wzajemnie miłość”.

Podsumowaniem tej ekumenicznej pielgrzymki niech będą wypowiedzi kilku z jej uczestników:

„Ekumeniczna pielgrzymka do Ziemi Świętej zwraca naszą uwagę na to wszystko, co nas łączy jako chrześcijan.”

Agnieszka

„Pielgrzymka pozwoliła mi lepiej zrozumieć złożoność świata i dramat Ziemi Świętej w kontekście politycznym, społecznym, religijnym i jednostkowym.”

Katarzyna

„Wizyta w Izraelu pozwala uświadomić sobie jak istotny jest dialog, otwartość i chęć bycia razem ponad podziałami..”

Agnieszka

„Okazało się, że ekumeniczna pielgrzymka była przeżyciem duchowym, towarzyskim i poznawczym. Najważniejsze w pielgrzymce było połączenie ważnych i świętych miejsc ze spotkaniem z drugim człowiekiem.”

Michał

„Miejsca biblijne stały się dla nas namacalne i wreszcie odkryte poprzez uczestnictwo w tej pielgrzymce ekumenicznej.”

Monika

„Najważniejsza dla mnie była ekumeniczna modlitwa na połączonych statkach na Jeziorze Genezalet.

Wiesia

„Otuchą napawa mnie fakt, że pielgrzymkę udało się zorganizować, i z niej możemy czerpać siłę i nadzieję na przyszłość”

Katarzyna

Pomoc uchodźcom

Andrzej Grzegorzcyk

Rzeczywistość wokół nas wciąż zmienia się dynamicznie, jednym z obliczy tych zmian jest

narastający kryzys migracyjny. Można wskazać wiele jego przyczyn, lecz w chrześcijańskiej

perspektywie istnieje wyłącznie jedna forma reakcji, którą jest bezinteresowna pomoc bliźniemu. Nakaz ten wyraża wprost Ewangelia św. Mateusza, w rozdziale 25, w wersach 35-36, gdzie czytamy: *Albowiem łaknąłem, a daliście mi jeść; pragnąłem, a daliście mi pić; byłem przychodniem, a przyjęliście Mnie; Byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przychodziliście do Mnie.*

Naszą parafialną odpowiedzią na to wezwanie były akcje zbiórki darów przeznaczonych dla ośrodka dla uchodźców w Bezwoli na Lubelszczyźnie. Jest to jeden z jedenastu ośrodków dla

cudzoziemców, w którym obecnie przebywa ok. 180 osób, głównie rodziny z dziećmi. Ośrodek zapewnia im zakwaterowanie, wyżywienie i opiekę medyczną, lecz potrzeby są niewspółmierne do możliwości ośrodka. Osoby w nim przebywające ubiegają się o nadanie statusu uchodźcy, przyznawanego osobom które opuszczają kraj pochodzenia na skutek uzasadnionej obawy przed prześladowaniami z powodu rasy, religii, narodowości, przekonań politycznych lub przynależności do określonej grupy społecznej. Wśród przebywających dominują Czeczeni, Ingusze i Dagestańczycy, wśród których znajdują się przedstawiciele różnych religii

i wyznań, ale wszystkie osoby potrzebują Naszej pomocy!

Ośrodek w Bezwoli jest położony przy granicy z Białorusią, z dala od większych miast, a dojazd do niego jest sprawą problematyczną. Z tego powodu nie jest otoczony stałym wsparciem żadnej organizacji pozarządowej. W lutym tego roku postanowiliśmy zorganizować zbiórkę której ukoronowaniem był wyjazd 21 marca br. do ośrodka. Dzięki ofiarności parafian i sympatyków, udało nam się zebrać znaczne ilości darów i prawie 5 tys. zł za które zakupiliśmy potrzebne produkty. W akcję włączyła się również nasz bratnia parafia ewangelicka św. Trójcy z Lublina, której przedstawiciele również tego samego dnia dotarli do ośrodka.

Wyjazd ten uświadomił nam jednak skalę potrzeb i problemów, o których nie zdawaliśmy sobie sprawy przed wizytą. Wpłynęło to na myśl o kontynuacji działań, których wszyscy jesteśmy świadkami – druga tegoroczna akcja zbiórki darów trwała od listopada do połowy grudnia br. W dniu oddana do druku tegorocznego Informatora nie wiemy ile darów i funduszy zbierzemy w tej edycji. Patrząc jednak na zainteresowanie, liczbę telefonów, pytań oraz przynoszonych rzeczy możemy być optymistami!

Dlatego też niezależnie od naszej zamożności i własnych problemów nie zapominajmy, o tych wszystkich potrzebujących osobach w naszych modlitwach, przekuwając je w czym konkretnych działań. Jeszcze raz wielkie dziękuję!

Wydarzenia kulturalne

Andrzej Grzegorzcyk

Parafia nasza od wielu już lat prowadzi bogatą działalność kulturalną. Do najbardziej znanych

należy cykl koncertów „Niedzieła z muzyką u św. Mateusza”, prowadzony pod merytoryczną

opieką prof. Ireny Wiśełki-Cieślar. Odbываяce się od przeszło 20 lat koncerty cieszą się dużą renomą i są odwiedzane przez dużą liczbę sympatyków. Do tego wnętrze naszego kościoła przyciąga nie tylko swoim pięknem, ale również walorami akustycznymi. Stąd też w murach kościoła gościmy instytucje kultury z naszego miasta, czy wydarzenia w ramach odbywających się festiwali. Sprawia to, że nasz kościół kojarzy się nie tylko ze Słowem Bożym, ale i z muzyką na najwyższym poziomie.

Parafia nie tylko udziela gości-ny wydarzeniom kulturalnym, ale stara się również w nich uczestniczyć. W tym roku już tradycyjnie w maju włączyliśmy się w „Nocy Muzeów”, w trakcie której przeszło 1600 osób odwiedziło nasz kościół, wzięło udział w prelekcjach i specjalnie organizowanych kwadransach z muzyką organową w wykonaniu studentów i pedagogów Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Podobnie jak w latach ubiegłych wielu z pośród parafian było zaangażowanych w przygotowanie tego szczególnego wydarzenia.

Nie jesteśmy jednak „muzeum”, a żywą wspólnotą

wiernych, stąd też z radością powitaliśmy nową miejską inicjatywę organizacji we wrześniu „Nocy Świątyni”, pierwszej łódzkiej edycji tego ogólnopolskiego wydarzenia. Jej celem jest przybliżenie wyznań i religii obecnych w danym mieście. Pomimo, iż akcja nie jest tak znana jak przywoływana noc poświęcona muzeom, zgromadziła w murach naszego kościoła przeszło 400 osób. Mogli oni wysłuchać krótkich koncertów organowych, w wykonaniu absolwentów łódzkiej Akademii Muzycznej, ale przede wszystkim wysłuchać prelekcji o kościele i wyznaniu. Późniejsze rozmowy, rodzące się pytania stanowiły wyraz pozytywnego zainteresowania naszą Parafią i wyznaniem. Wydarzenie to na pewno zagości na kulturalnej mapie miasta, co tym bardziej cieszy, gdyż stanowi przestrzeń do realnego spotkania Parafii z osobami, które dotychczas może nie miały szansy zetknąć się bliżej z ewangelicyzmem.

Do tego warto wspomnieć o prelekcjach i oprowadzaniach po kościele, które mają miejsce na co dzień. To wszystko jest zauważane i doceniane również przez władze Łodzi, czego wyrazem było przyznanie Parafii

w październiku tego roku nagrody Prezydenta Miasta Łodzi za tworzenie oraz upowszechnianie kultury w naszym mieście.

Nagroda wskazuje na potrzebę naszej aktywności na tym polu, a to wyróżnienie niech tylko

nas motywuje do dalszych działań. Wszystkim, którzy angażują się w propagowanie naszego kościoła poprzez kulturę, w szczególności licznym wolontariuszom, należą się słowa podziękowania.

Dzieci w Parafii

Renata Makula

Nie sposób ich nie zauważyć. Nasze kochane, roześmiane, rozśpiewane, czasami rozbrykane pociechy. Uczestniczą w nabożeństwach i szkółkach niedzielnych, herbatkach parafialnych, lekcjach religii. Każdego roku dzieci przygotowują

przedstawienie na Gwiazdkę, w którym wykorzystują swe talenty i w które wkładają wiele serca. Jest to niezwykle czas nie tylko dla najmłodszych naszych parafian ale również dla ich rodzin i całej naszej wspólnoty. Nabożeństwa zakończenia roku

szkolnego, dziękczynnego Świąta Żniw, czy Wigilię dzieci uświetniając swoim śpiewem. Podczas tegorocznego pikniku parafialnego dzieci miały okazję nauczyć się zasad pierwszej pomocy. Z ogromnym przejęciem i zaangażowaniem nawet najmłodsze dzieci podejmowały naukę ratowania ludzkiego życia na manekinach, przy profesjonalnym instruktarzu harcerzy.

W tym roku 8 grudnia w Parafii odbyło się spotkanie dla osób prowadzących szkółki niedzielne, w którym wzięło udział trzynaście osób z kilku parafii naszej diecezji. Mówiliśmy o roli nauczyciela w nauczaniu dzieci. Zostały omówione źródła pozyskiwania materiałów do pracy z dziećmi, wykorzystania nowoczesnych technik. Po sąsiedzku w Centralnym Muzeum Włókiennictwa odbyły się warsztaty plastyczne „Blask neonu”, które miały na celu zainspirowanie nauczycieli do twórczych zajęć z dziećmi. W trakcie zajęć rozmawialiśmy o tym, jak wielkie znaczenie w dorosłym życiu religijnym

człowieka ma obraz Boga i wiary ukształtowany w dzieciństwie zarówno przez nauczycieli i rodziców oraz jak wielka odpowiedzialność na nas spoczywa. To my dorośli! – nauczyciele, rodzice, odpowiadamy za duchowy rozwój naszych dzieci. Pozwólcie dziatkom przychodzić do mnie i nie zabraniajcie im, albowiem takich jest Królestwo. Nie zabraniajmy ale umożliwmy, zachęmy, pozwólmy uczestniczyć naszym dzieciom w nabożeństwach, szkołkach niedzielnych, lekcjach religii, spotkaniach parafialnych.

Młodzież św. Mateusza

Arkadiusz Raszka

Na początek garść najświeższych (od września 2018) statystyk młodzieżowych:

Ilość osób pojawiających się na spotkaniach: 19 (w tym 5 studentów)!	
Ilość odbytych spotkań:	10
Ilość osób ze 100% frekwencją:	1
Spotkanie z największą liczbą uczestników: 28.09.2018 r. – ..	11 osób!
Liczba osób zakwalifikowanych do konkursu Wiedzy Biblijnej Sola	
Scriptura:	4!
Ilość obejrzanych filmów:	2
Ilość wyjazdów:	2
Średnia frekwencja:	7,36 osoby/spotkanie

Powyższe statystyki mimo, że nie obejmują całego roku kalendarzowego, to pozwalają zobaczyć jak mniej więcej kształtują się nasze cotygodniowe młodzieżówki. Spotkania odbywają się w każdy piątek w godzinach 17:45-19:15 (choć rekordziści zostają nawet do 20:15!). Jest to czas, który spędzamy (w różnych konfiguracjach) na: rozmowach, dyskusjach, czytaniu i studiowaniu Biblii, oglądaniu filmów, śpiewaniu, graniu (prym wiodą: Ligretto, Prawo Dżungli, Dobbie

i Sabotażyści), śmianiu się oraz także na wspólnym gotowaniu (mamy już na swoim koncie takie dania jak: pizza, sushi, lody domowej roboty oraz ręcznie lepione pierogi)!

Bierzemy udział również w wydarzeniach diecezjalnych, ogólnokościelnych i ekumenicznych. Jako jedna z największych w naszej diecezji młodzieżówek byliśmy gospodarzami zarówno Diecezjalnego Zjazdu Młodzieży pt. „Obiecuję” (5-7.01.), jak i Diecezjalnych Rekolekcji Pasyjnych,

odbywających się pod hasłem: „Świadkowie” (28-29.03.). W marcu (23-25.03) wyjechaliśmy na południe, do Dzięgielowa, Skoczowa i Cieszyna, aby wziąć udział w Konferencji Młodych o intrygującym tytule: „Buntownik z wyboru”. Na przełomie maja i czerwca (31.05-3.06) wystawiliśmy reprezentację parafialno-diecezjalną na Olimpiadę Młodzieży Ewangelickiej w Tychach, z której przywieźliśmy kilka złotych krążków (głównie z pływania oraz gier zespołowych). We wrześniu wzięliśmy udział w Ogólnopolskim Zjeździe Młodzieży Ewangelickiej w Świdnicy, który odbywał się pod hasłem „Zainspiruj się” (21.09-23.09)

– dla większości naszej grupy był to pierwszy taki zjazd w którym uczestniczyli! Ostatnim tegorocznym wyjazdem był Diecezjalny Wyjazd Młodzieżowy do Wisły Jawornika (31.10-3.11), o charakterze wypoczynkowo-rekolekcyjno-integracyjnym.

Jako grupa realizujemy także wspólnie projekty artystyczno-parafialne. Jedną z najnowszych naszych własnych inicjatyw jest projekt nabożeństwa młodzieżowego, do którego liturgię tworzymy od samego początku sami, a które będziemy chcieli przeprowadzić w pierwszej połowie przyszłego roku. Wśród naszych planów znajduje się także pantomima, którą planujemy wystawić

w okresie pasyjnym. Aktualnie włączyliśmy się także bardzo aktywnie w projekt bytomskich streetworkerów (pracowników Centrum Misji Ewangelizacji KEA w RP) „List do Dzieciątka”, w którym zadeklarowaliśmy się spełnić świąteczne marzenia dwójki nastolatków. Planów jest wiele, o niektórych jeszcze nie możemy mówić, bo nie wiemy,

czy wystarczy nam sił, motywacji oraz środków do ich realizacji.

Jako prowadzący spotkania młodzieżowe, widzę, że ta grupa ma ogromny potencjał i może zrobić dużo fajnych rzeczy. Jednak to wszystko wymaga wielkiej i nieustannej zachęty oraz motywacji i to zarówno ze strony rodziców, jak i pozostałych parafian.

Panie w naszej Parafii

Renata Makula

W naszej Parafii dzielnie od wielu lat działa Koło Pań, które spotyka się raz w miesiącu. Panie,

pomimo już w wielu wypadkach sędziwego wieku, z wielką chęcią, radością, nieustającym

zapałem podejmują się organizacji herbatek parafialnych, przygotowania obiadów diakonijnych, pakowania paczek dla dzieci na Ukrainę, uczestnictwa i pomocy w wszelkich akcjach charytatywnych prowadzonych w Parafii. Ich działalność stanowi bardzo ważny aspekt życia naszej wspólnoty.

Gorąco zachęcam do wstępowania w szeregi Koła, ale także zgłaszania się do pomocy w przygotowaniu herbatek. Każda dodatkowa para rąk wiele znaczy dla nielicznego grona pań oraz dla poczucia odpowiedzialności każdego z nas za rodzinę, jaką jest nasza wspólnota parafialna.

W niewątpliwie miłej, rodzinnej atmosferze Panie spędziły czas na diecezjalnych Śniadaniach dla Kobiet w Radomiu i Zgierzu. Bardzo cieszy fakt, że na każdym z tych spotkań łódzkie parafianki stanowiły bardzo liczną grupę. W kwietniu do Radomia pojechało z dwadzieścia Pań, natomiast w listopadzie do Zgierza wybrało się ich dwadzieścia osiem. Podczas każdego z tych wydarzeń mogliśmy nie tylko nasycić się pysznym śniadaniem ale także we wspólnej modlitwie, rozważaniu słowa Bożego i śpiewie oddawać Bogu chwałę. W Radomiu odbył się bardzo ciekawy

wykład Pani dr Aldony Karskiej z zakresu zagadnień ginekologicznych. Wszystkie Panie zostały „wkręcone” w niesamowity świat quilingu, wykonując w tej technice samodzielnie zaprojektowaną kartkę. Podczas listopadowego spotkania gościem specjalnym była Pani psycholog Beata Wolfram-Krukowska, która mówiła na temat depresji. Tym razem każda uczestniczka wykonała ekologiczną ozdobę świąteczną – piękną gwiazdę z torebek papierowych. Spędziłyśmy miło i ciekawie sobotnie chwile zacieśniając znajomości z współwyznawczyniami z innych parafii naszej diecezji.

Chór parafialny

Adam Świderski

Zbliża się koniec roku, w którym liczba „100” była bodaj najpopularniejszą w naszym kraju. Zewsząd dobiegały nas co rusz to nowe inicjatywy, każda związana z tą właśnie liczbą: sto drzew, sto kilometrów biegu, sto sekund na jednym oddechu (chyba przesadziłem). Wygląda na to, że liczba 100 nabrała dobrego znaczenia i chyba wreszcie zapamiętamy, że 1918 r. był niesamowitym rokiem dla Polski. Piszę te zdania przerabiając liczbę 100 z liczby 500, która to była w poprzednim roku dominującą. Tak więc co roku mamy okrągłą liczbę, ale i ważne rocznice. Zapominam nawet, że nie lubiłem kiedyś historii...

Tegoroczny Zjazd Chórów Diecezji Warszawskiej wiązał się ściśle z obchodami 100-lecia odzyskania przez Polskę Niepodległości. Chór parafialny miał również okazję brać w nim czynny udział. W maju, w Tomaszowie Mazowieckim, w pięknym kościele Zbawiciela przy ul. św. Antoniego, pośród siedmiu chórów z Diecezji Warszawskiej mogliśmy współtworzyć galowy

koncert. A gościem tegorocznego zjazdu był Chór Wojskowej Akademii Technicznej z Warszawy. Koncert był przeplatany pieśniami patriotycznymi, które to miał za zadanie przygotować każdy z chórów.

Podczas wybierania pieśni patriotycznej młodsze pokolenie zauważyło, iż pieśni te wydają się smutne. No cóż. Mówią jednak o smutnych tematach (zabijanie, umieranie, odejście...). Pozostaje mi mieć nadzieję, że smutek zawarty w tych pieśniach spowoduje refleksję nad tym, że w naszych czasach prawdą jest z czego się cieszyć. Wychodząc naprzeciw „walce” ze smutkiem zaśpiewaliśmy frywolną pieśń pt.: „Przybyli ułani pod okienko”. Frywolność pieśni, zawarta w słowach: „zaświecił miesięczek do okienka. W koszulce stanęła w nim pаниenka” spowodowała kolejne zakłopotanie wśród młodsze- go pokolenia. I znów szansa na lekcję historii i dobrego wychowania. Mianowicie wytłumaczenie zawartego w pieśni (mam

nadzieje, że znanego wcześniej znaczenia słowa „frywolność”. Słowo to niestety ginie z języka polskiego... I tak 100-lecie Niepodległości stało się również pretekstem do przekazu kultury rodem „z innej planety” czyli spoza Wikipedii. Na zakończenie pięknego koncertu wszystkie chóry wykonały wspólnie utwór „Nieście chwałę mocarze Panu mocniejszemu” Mikołaja Gomułki oraz średniowieczny hymn „Gaude Mater Polonia”. Ależ było dostojnie...

Diecezjalny Zjazd Chórów dla nas jednak nie skończył się na koncercie. Pomyśleliśmy: „więc może byśmy tak, najmiłsi, wpadli na dzień do Tomaszowa?” I zostaliśmy. Wieczór spędziliśmy przy ognisku, kiełbaskach i przyjemnych rozmowach. Mieliśmy wreszcie trochę czasu dla siebie, bez pośpiechu i trosk. Tego też nam było trzeba... Następnego dnia obowiązkowy spacer do Niebieskich źródeł, przejazd i czynne uczestnictwo w corocznym parafialnym święcie w Rawie Mazowieckiej. To niesamowite

uczucie, kiedy wychodząc przed ołtarz, aby zaśpiewać, okazuje się, że chór to połowa uczestników nabożeństwa. Druga połowa to w sumie parafianie z Rawy Mazowieckiej i siostrzanej parafii z Żyrardowa.

100 lat to dużo. Prawdopodobnie naszym przodkom nie było dane aż tak uroczyste świętowanie jubileuszu. Życzę nam wszystkim, aby ten mijający Rok Jubileuszu pozostawił same dobre, miłe wrażenia. Abyśmy byli wdzięczni Bogu za niepodległość. Życzę, aby w śpiewanych pieśniach zawsze było więcej wdzięczności i radości niż smutku.

Na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia 2018 życzę stu uśmiechów od otaczających ludzi, stuletniego pana Mikołaja z przynajmniej setką prezentów. A w zbliżającym się Nowym 2019 Roku życzę 100 dni pięknych, pogodnych i uśmiechniętych, bez trosk i kłopotów, a reszty dni równie pogodnych i pięknych, z małą dawką budzących trosk.

Polskie Towarzystwo Ewangelickie

Jarosław Płuciennik

W Łodzi od dawna działał oddział lokalny, w którym m.in. funkcjonowało prężnie wiele osób z naszej łódzkiej Parafii. Pożegnaliśmy niedawno na cmentarzu na Ogrodowej skarbniczkę PTE w Łodzi, Panią Ewę Mackiewicz.

W dniu 16 października 2018 r. odbyło się posiedzenie lokalnego oddziału łódzkiego PTE, na którym urzędujący Prezes złożył rezygnację. W obecności kilkunastu osób wybrano nowy

zarząd w składzie: Prezes – prof. Jarosław Płuciennik, członkowie dr Zbigniew Gruszka, Violetta Bolek, Olaf Gwardjan. Zaraz po wyborach zarząd odbył posiedzenie, na którym się ukonstytuował: skarbnikiem została Violetta Bolek, zaś sekretarzem Olaf Gwardjan. Postanowiono także włączyć się aktywnie we współorganizację Forum Ewangelickiego 2019 r. w Łodzi. 20 listopada odbyło się spotkanie współorganizowane przez PTE

pt. „O psalmach przy harfie: trójwymiarowy bohater Dawid w wysokiej rozdzielczości (8k)”. Spotkanie prowadził prof. Jarosław Płuciennik, zaś grali uczniowie klasy harfy Ogólnokształcącej Szkoły I i II stopnia im. Wieniawskiego przy ul. Sosnowej w Łodzi. Zaplanowano także spotkanie wigilijne PTE 18 grudnia o godz. 18.00

Polskie Towarzystwo Ewangelickie (PTE) jest ogólnopolskim stowarzyszeniem o charakterze społeczno-kulturalnym, działającym pomiędzy Kościołami ewangelickimi. PTE powstało na

bazie lokalnego stowarzyszenia ewangelickiego zorganizowanego w 1919 r. w Poznaniu. Od 1983 r. Stowarzyszenie działa na terenie całego kraju. Od 1997 r. siedziba główna stowarzyszenia mieści się w Katowicach. Obecny Zarząd Główny PTE działa w składzie: prezes – Józef Król, wiceprezes – Romuald Długosz, sekretarz – Maria Miarka, skarbnik – Marcin Mrózek, członkowie: Józef Chmiel, Michał Jadowszczok i Jan Szturc. Kapituła Nagrody im. ks. Leopolda Otto w tym roku, w listopadzie, w roku 100-lecia odzyskania Niepodległości przez Polskę przyznała nagrodę właśnie PTE.

Spotkanie dla osób zainteresowanych protestantyzmem

ks. prob. Michał Makula

Bardzo ważnym i cyklicznym spotkaniem organizowanym w naszej Parafii jest „Spotkanie dla osób zainteresowanych protestantyzmem”. Kilka lat temu

postanowiłem zebrać w jedną grupę wszystkie te osoby, które chcą poznać bliżej zasady luteranizmu. Oprócz spotkań indywidualnych, gdzie mamy możliwość

osobistego porozmawiania i poznania się lepiej, ważna jest wymiana myśli, własnych spostrzeżeń i podzielenie się swoją drogą w dojściu do Kościoła w grupie osób, które często myślą podobnie i mają podobne doświadczenia. Część z tych osób po rocznym kursie chce związać się z naszym Kościołem, inni przychodzą, po prostu, by pogłębić swoją wiarę i wiedzę. Zwieńczeniem procesu poznawania zasad naszego Kościoła jest konwersja.

Ma ona miejsce w czasie nabożeństwa w Świąto Parafialne. W uzasadnionych przypadkach istnieje możliwość dokonania konwersji po nabożeństwie w kameralnym gronie.

W tym roku do naszego Kościoła przystąpiło 12 osób. Wszystkim życzymy Bożego błogosławieństwa i radości wiary, która nie boi się pytać, nie boi się wątpić, zawsze odważnie idzie pod prąd, tylko po to, by zbliżyć się i poznać lepiej Boga.

Porządkowanie kościół

Andrzej Grzegorzczak

W tym roku, w ciągu dwóch sierpniowych i wrześniowych sobót przeprowadziliśmy akcję porządkowania kościoła oraz Domu Parafialnego. W działaniach tych wzięło udział kilkanaście osób. Pozwoliło to na uprzątnięcie magazynków i innych pomieszczeń parafialnych, umożliwiając ich lepsze niż dotychczas wykorzystanie. Spontanicznie, uczestnicy

podjęli się również prac przy nowej pergoli, znajdującej się na tyłach kościoła. Cieszy, że jako wspólnota parafialna, włączamy się w takie niestandardowe działania w ten sposób pomagając w funkcjonowaniu Parafii. Chciałbym serdecznie podziękować wszystkim za pomoc, poświęcony czas i siły!

Nowy samochód dla stacji diakonijnej

ks. prob. Michał Makula

Parafialna Stacja Diakonijna, która prowadzona jest wspólnie z Ewangelickim Zakonem Joannitów, troszczy się o szeroko rozumianą sferę socjalną, prowadząc wypożyczalnię sprzętu rehabilitacyjnego, opiekując się osobami potrzebującymi pomocy, organizując transport osób, jak i pomocy materialną. Do tego celu potrzebny jest samochód, który służy tym celom. By usprawnić tą działalność Zakon Joannitów, wraz z Parafią zakupił nowy samochód na potrzeby Stacji Diakonijnej. Połowę kwoty

wyłożyli Joannici, a drugą część wzięła na siebie Parafia. Również dealer u którego zakupiliśmy samochód udzielił specjalnego rabatu.

Dziękujemy Ewangelickiemu Zakonowi Joannitów za wszelkie wsparcie, które już od ponad 20 lat otrzymujemy. Nowy samochód wzbogaca możliwości naszej Stacji, która jest dobrze odbierana w naszym mieście, gdyż świadczy pomoc nie tylko naszym parafianom, ale wszystkim, którzy takiej pomocy potrzebują.

Zakon Joannitów – nazwa pełna Baliwat Brandenburski Rycerskiego Zakonu Szpitalników św. Jana Jerozolimskiego, stanowi protestancką (luterzańską) gałąź Zakonu Świętego Jana Jerozolimskiego. Zgodnie ze statutem zakon ten jest rycerską korporacją skupiającą członków wyznania ewangelickiego (luterńskiego, reformowanego i anglikańskiego), którego głównym celem jest wzmacnianie wiary oraz działalność charytatywna.

W celu lepszej realizacji założonych celów w 1952 r. stworzono joannicką służbę ratowniczą. W Polsce Zakon Joannitów

prowadził działalność socjalną już od lat 60. XX w., przy czym w 2001 r. postanowiono o zawiązaniu odrębnej organizacji – Stowarzyszenia Joannici Dzieło Pomocy, koordynującego szereg podejmowanych akcji charytatywnych w skali kraju. Stowarzyszenie zajmuje się udzielaniem pomocy humanitarnej w czasie klęsk żywiołowych i konfliktów, pomocą socjalną, nauką pierwszej pomocy, opieką nad starszymi, chorymi, niepełnosprawnymi i potrzebującymi pomocy oraz hospitalizacją.

Zakon Joannitów udziela wsparcia przy tworzeniu i prowadzeniu stacji socjalnych oraz

domów opieki. Dzięki tego rodzaju pomocy przy łódzkiej parafii ewangelickiej św. Mateusza powstała w 1998 r. Stacja

Socjalna. Od 2012 r. rycerzem honoru Ewangelickiego Zakonu Joannitów jest proboszcz naszej Parafii ks. Michał Makula.

Nowa Rada Parafialna w Aleksandrowie Łódzkim

ks. prob. Michał Makula

Parafia ewangelicka w Aleksandrowie Łódzkim jest silnie związana z naszą Parafią, w szczególności osobą duchownego – proboszcz naszej parafii jest jednocześnie proboszczem administratorem

w Aleksandrowie Łódzkim. Do tego jeszcze liczne związki rodzinne sprawiają, że czujemy się jak jedna rodzina.

Ważnym wydarzeniem w tym roku były wybory nowej Rady Parafialnej, które odbyły się

27 stycznia 2018 r. W ich wyniku wyłoniono skład nowej Rady Parafialnej i Komisji Rewizyjnej. Do Rady Parafialnej wybrani zostali: Zygmunt Lange, Jolanta Szulc, Michał Olak, Barbara Marciniak, Sabina Witczak, Teresa Brocka.

Uroczystego wprowadzenia Rady Parafialnej dokonał 1 lipca 2018 ks. bp Jan Cieślak

zwierzchnik Diecezji Warszawskiej. Po nabożeństwie odbył się piknik parafialny, na który przybyło wiele osób z Łodzi jak i okolicznych parafii.

Życzymy aleksandrowskim parafianom wiele Bożego błogosławieństwa i odważnego świadectwa w miejscu w którym Pan Bóg ich postawił.

Z karty żałobnej

Zmarł Andrzej „Idon” Wojciechowski

20 maja 2018 r. w Łodzi po długiej chorobie zmarł Andrzej Wojciechowski (1930-2018), były aktywny działacz Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego, członek Zarządu Głównego, redaktor naczelny miesięcznika „Słowo i Myśl”, założyciel Wydawnictwa św. Mateusza w Łodzi oraz autor wielu inicjatyw podejmowanych przez PTEw. Jego Małżonka dr Zofia Wojciechowska, honorowy członek PTEw, przez wiele lat była prezesem Zarządu Głównego PTEw a także prezesem Oddziału w Łodzi.

Andrzej Wojciechowski w latach 1951-1954 studiował filologię

rosyjską na Uniwersytecie Łódzkim, a w 1957 r. ukończył Wydział Organizacji Produkcji Filmu w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej w Łodzi. Przede wszystkim był znaną postacią świata muzyki jazzowej występując pod pseudonimem „Idon”. Od początków istnienia był członkiem założonego w Łodzi legendarnego zespołu jazzowego „Melomani”, w którym początkowo na trąbce grał obok m.in. Jerzego „Dudusia” Matuszkiewicza i Wiktora Sobocińskiego.

Był także związany ze Studenckim Teatrem Satyry „Pstrąg”.

Jednocześnie od lat 50. współpracował z redakcją muzyczną Polskiego Radia, a następnie pracował jako kierownik produkcji w Łódzkim Ośrodku Telewizyjnym. W późniejszym czasie zasiadał m.in. w jury Festiwalu Filmowego im. Krzysztofa Komedy. Współtworzył Polskie Stowarzyszenie Jazzowe oraz Polskie

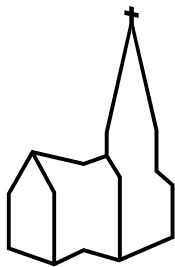
Archiwum Jazzu. Napisał książki o jazzie „To był jazz” i „Narodzony gwiazdy Komeda”. Za swoją działalność został uhonorowany przez Stowarzyszenie Jazzowe Melomani nagrodą „Jazzowego Oscara”. Wystąpił w filmach „Nieвинni czarodzieje” Andrzeja Wajdy i „Był jazz” w reż. Feliksa Falka, w których grał samego siebie.

Dotacje 2018

Parafia w bieżącym roku otrzymała z Urzędu Miasta Łodzi dotację w kwocie 8.000,00 zł. Dotacja przeznaczona została na

opracowanie projektu remontu i renowacji elewacji od strony podwórza kamienicy przy ul. Piotrkowskiej 4 w Łodzi.

**Parafia
Ewangelicko
Augsburska
Świętego
Mateusza
w Łodzi**

WYDAWCA:

Parafia Ewangelicko–Augsburska Świętego
Mateusza w Łodzi
ul. Piotrkowska 279/283, 90–457, Łódź
42 684 66 72

STRONA INTERNETOWA:

www.lodz.luteranie.pl

FACEBOOK:

ParafiaEwangelickoAugsburskaSwMateusza

INSTAGRAM:

sw.mateusz

NABOŻEŃSTWA:

w każdą niedzielę o godzinie 10.00

KONCERTY ORGANOWE:

Niedziela z muzyką u Świętego Mateusza
w każdą pierwszą niedzielę miesiąca
o godzinie 17.00

KANCELARIA PARAFII CZYNNA:

wtorek 10.00-18.00
środa 10.00-16.00
czwartek 10.00-14.00

DO ZOBACZENIA

Statystyki za rok 2018

Chrzty

W mijającym roku w naszej Parafii miały miejsce 2 chrzty.

Śluby

W mijającym roku w naszej Parafii miały miejsce 2 śluby.

Konwersje

W mijającym roku do naszej Parafii wstąpiło 12 osób.

Zmarli Parafianie

śp. Alicja Uptas	ur. 13-08-1932 r.	zm. 1-02-2018 r.
śp. Mary Sysio	ur. 2-02-1929 r.	zm. 30-03-2018 r.
śp. Liliana Bocian	ur. 9-03-1929 r.	zm. 9-04-2018 r.
śp. Emil Kulisz	ur. 6-03-1959 r.	zm. 30-04-2018 r.
śp. Andrzej Wojciechowski	ur. 27-08-1930 r.	zm. 20-05-2018 r.
śp. Wacława Maurer	ur. 17-01-1946 r.	zm. 2-06-2018 r.
śp. Ewa Mackiewicz	ur. 24-04-1936 r.	zm. 13-08-2018 r.
śp. Lili Ziółkowska	ur. 29-11-1925 r.	zm. 10-09-2018 r.
śp. Romuald Kutte	ur. 13-08-1937 r.	zm. 27-10-2018 r.
śp. Hanna Radke	ur. 22-03-1930 r.	zm. 22-11-2018 r.